

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 4. septembra 2014*

„Pritožba — Kohezijski skladi — Zmanjšanje finančne pomoči — Sprejetje sklepa Evropske komisije —
Obstoj roka — Nespoštovanje določenega roka — Posledice“

V zadevi C-192/13 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 15. aprila 2013,

Kraljevina Španija, ki jo zastopa A. Rubio González, agent,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki jo zastopata S. Pardo Quintillán in D. Recchia, agentki, z naslovom za vročanje
v Luxembourg,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik senata, A. Borg Barthet, E. Levits, S. Rodin in F. Biltgen (poročevalec),
sodniki,

generalni pravobranilec: M. Wathelet,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 13. marca 2014,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez
sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Kraljevina Španija s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije Španija/Komisija (T-235/11, EU:T:2013:49, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to zavrnilo njeno tožbo za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2011) 1023 final z dne 18. februarja 2011 o zmanjšanju pomoči iz Kohezijskega sklada za faze projektov „Dobava in montaža tirne opreme na

* Jezik postopka: španščina.

progi za visoke hitrosti Madrid–Zaragoza–Barcelona–francoska meja; odsek Madrid–Lleida“ (CCI 1999.ES.16.C.PT.001); „Železniška proga za visoke hitrosti Madrid–Barcelona; odsek Lleida–Martorell (ploščad, prva faza)“ (CCI 2000.ES.16.C.PT.001), „Proga za visoke hitrosti Madrid–Zaragoza–Barcelona–francoska meja; železniški dostop do nove postaje v Zaragozazi“ (CCI 2000.ES.16.C.PT.003), „Proga za visoke hitrosti Madrid–Barcelona–francoska meja; odsek Lleida–Martorell; pododsek X-A (Olérdola Avinyonet del Penedés)“ (CCI 2001.ES.16.C.PT.007) in „Nov hitri železniški dostop do Levanta; pododsek La Gineta–Albacete (ploščad)“ (CCI 2004.ES.16.C.PT.014) (v nadaljevanju: sporni sklep) in, podredno, razglasitev ničnosti navedenega sklepa v delu, v katerem se nanaša na popravke Evropske komisije.

Pravni okvir

- 2 Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi pravni okvir določilo, kot je navedeno v nadaljevanju.
- 3 Člen 2(1) Uredbe Sveta (ES) št. 1164/94 z dne 16. maja 1994 o ustanovitvi Kohezijskega sklada (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 14, zvezek 1, str. 9), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1264/1999 z dne 21. junija 1999 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 14, zvezek 1, str. 73) in Uredbo Sveta (ES) št. 1265/1999 z dne 21. junija 1999 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 14, zvezek 1, str. 78, v nadaljevanju: spremenjena Uredba št. 1164/94), določa:

„Sklad zagotavlja finančne prispevke za projekte, ki prispevajo k doseganju ciljev iz Pogodbe o Evropski uniji na področju okolja in vseevropskih omrežij prometne infrastrukture v tistih državah članicah, katerih bruto nacionalni proizvod (BNP) na prebivalca, merjen po kupni moči, je manjši od 90 % povprečja Skupnosti in imajo program za izpolnjevanje ekonomskih konvergenčnih meril iz člena [126 PDEU].“

- 4 Člen 8(1) spremenjene Uredbe št. 1164/94 določa:

„Projekti, ki jih financira sklad, so v skladu z določbami pogodb in pravnih aktov, sprejetih na njihovi podlagi, ter politikami Skupnosti, vključno s politiko varstva okolja, prometa, vseevropskih omrežij, konkurence in oddaje javnih naročil.“

- 5 Priloga II k spremenjeni Uredbi št. 1164/94, ki se nanaša na „izvedbene določbe“, vsebuje člen H, naslovljen „Finančni popravki“, ki določa:

„1. Če po koncu potrebnih preverjanj Komisija ugotovi, da:

- (a) izvedba projekta ne upravičuje dela ali celote pomoči, ki je bila zanj dodeljena, vključno z neizpolnjevanjem katerega od pogojev iz odločbe o dodelitvi pomoči in zlasti kakršno koli bistveno spremembo, ki vpliva na naravo ali pogoje izvedbe projekta, za katero ni bila zaprosena odobritev Komisije, ali
- (b) obstaja nepravilnost v zvezi s pomočjo iz Sklada in da zadevna država članica ni sprejela ustreznih korektivnih ukrepov,

Komisija opusti pomoč za zadevni projekt, navede svoje razloge in prosi državo članico, naj predloži svoje pripombe v določenem roku.

Če se država članica z ugotovitvami Komisije ne strinja, jo Komisija povabi na zaslišanje, na katerem si obe strani prizadevata doseči dogovor o ugotovitvah in sklepih, do katerih je mogoče priti.

2. Na koncu obdobja, ki ga določi Komisija, lahko Komisija, če v treh mesecih ni dosežen sporazum in ob upoštevanju morebitnih pripomb države članice po ustreznem postopku, odloči, da:

[...]

- (b) izvede potrebne finančne popravke. To pomeni preklic celote ali dela pomoči, ki je bila dodeljena za projekt.

Ti sklepi upoštevajo načelo sorazmernosti. Komisija pri določanju zneska popravka upošteva vrsto nepravilnosti ali spremembe ter obseg potencialnih finančnih posledic pomanjkljivosti v sistemih upravljanja in nadzora. Pri zmanjšanju ali preklicu je treba izplačane zneske vrniti.

[...]

4. Komisija določi podrobna pravila za izvajanje odstavkov 1 do 3 ter o tem obvesti države članice in Evropski parlament.“

- 6 Člen 18 Uredbe Komisije (ES) št. 1386/2002 z dne 29. julija 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1164/94 glede sistemov upravljanja in nadzora pomoči, dodeljene v okviru Kohezijskega sklada, ter postopkov izvajanja finančnih popravkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 14, zvezek 1, str. 162) določa:

„1. Rok, v katerem se zadevna država članica lahko odzove na zahtevo po prvem pododstavku člena H(1) Priloge II k Uredbi (ES) št. 1164/94, da predloži svoje pripombe, znaša dva meseca, razen v upravičenih primerih, ko lahko Komisija dovoli daljši rok.

2. Če Komisija predlaga finančne popravke na podlagi ekstrapolacije ali pavšalne stopnje, ima država članica možnost s pregledom zadevnih dokumentov izkazati, da je dejanski obseg nepravilnosti manjši od ocene Komisije. V dogovoru s Komisijo lahko država članica omeji obseg tega pregleda na ustrezni del ali vzorec zadevnih dokumentov.

Razen v upravičenih primerih, rok, ki je določen za ta pregled, ni daljši od dodatnih dveh mesecev po dvomesečnem roku iz odstavka 1. Rezultati takega pregleda se pregledajo tako, kakor je določeno v drugem pododstavku člena H(1) Priloge II k Uredbi (ES) št. 1164/94. Komisija upošteva vsa dokazila, ki jih v teh rokih predloži država članica.

3. Kadarkoli država članica ugovarja ugotovitvam Komisije in pride do zaslišanja po drugem pododstavku člena H(1) Priloge II k Uredbi (ES) št. 1164/94, začne z dnem zaslišanja teči trimesečni rok, v katerem lahko Komisija odloči po členu H(2) Priloge II k navedeni uredbi.“

Dejansko stanje in sporni sklep

- 7 Dejansko stanje spora je bilo navedeno v točkah od 13 do 23 izpodbijane sodbe in ga je mogoče povzeti tako.
- 8 Komisija je z Odločbo C(2000) 2113 z dne 13. septembra 2000, kakor je bila spremenjena, odobrila dodelitev finančne pomoči iz Kohezijskega sklada za nekatere faze projekta v zvezi z železniško progo za visoke hitrosti Madrid–Barcelona (Španija).
- 9 Komisija je Kraljevini Španiji za vsako od teh faz z dopisoma z dne 23. oktobra 2009 in 30. marca 2010 ter tremi dopisi z dne 21. aprila 2010 poslala predlog za zaključek. Vsak od teh predlogov je vseboval finančne popravke zaradi nepravilnosti pri uporabi zakonodaje o javnih naročilih.

- 10 Ker so španski organi v štirih dopisih z dne 13. maja 2010 izrazili nestrinjanje s predlogi Komisije za zaključek, je 23. junija 2010 potekalo zaslišanje. Na tem zaslišanju sta bila Komisiji posredovana „memorandum upravnih organov v zvezi s predlogom za finančni popravek“ in „seznam dokumentov, poslanih v odgovor na predlog Evropske komisije za finančni popravek v zvezi s predlogom zaključka zadevnih projektov, ki izhajajo iz Kohezijskega sklada“.
- 11 Kraljevina Španija je Komisiji z dopisom z dne 23. julija 2010 poslala dodatne informacije.
- 12 Komisija je 18. februarja 2011 sprejela sporni sklep.
- 13 Komisija je v tem sklepu, ki je bil Kraljevini Španiji vročen 21. februarja 2011, ugotovila več nepravilnosti pri uporabi ureditve Unije glede javnih naročil, ki so vplivale na zadevne faze projekta, in zato celotno pomoč, dodeljeno za navedene faze, zmanjšala za 31 328 947,63 EUR.

Tožba pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 14 Kraljevina Španija je 29. aprila 2011 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razglasitev ničnosti spornega sklepa in, podredno, za razglasitev ničnosti tega sklepa v delu, v katerem se nanaša na popravke, ki jih je uporabila Komisija.
- 15 Kraljevina Španija je v utemeljitev te tožbe navedla dva tožbena razloga, namreč da Komisija ni spoštovala roka, določenega v členu H(2) Priloge II k spremenjeni Uredbi št. 1164/94, in napačno uporabo člena 20(2) Direktive Sveta 93/38/EGS z dne 14. junija 1993 o usklajevanju postopkov naročanja naročnikov v vodnem, energetske, transportnem in telekomunikacijskem sektorju (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 2, str. 194) ter en razlog podredno, namreč napačno uporabo prava pri uporabi člena 20(2)(f) te direktive.
- 16 Splošno sodišče je navedeno tožbo z izpodbijano sodbo zavrnilo kot neutemeljeno.
- 17 Glede prvega tožbenega razloga, s katerim je Kraljevina Španija v bistvu zatrjevala, da spoštovanje trimesečnega roka, določenega v členu H(2) Priloge II k spremenjeni Uredbi št. 1164/94 in členu 18(3) Uredbe št. 1386/2002 pomeni, da bi moral biti sklep o finančnem popravku sprejet v trimesečnem roku od zaslišanja ali vsaj od takrat, ko je Komisija od španske vlade prejela dodatne informacije, zaradi česar je sporni sklep prepozen in zato nezakonit, je Splošno sodišče v točki 32 izpodbijane sodbe presodilo, da iz njene sodbe Grčija/Komisija (T-404/05, EU:T:2008:510, točka 44), ki je bila potrjena s sklepom Sodišča Grčija/Komisija (C-43/09 P, EU:C:2010:36), izhaja, da člen H(2) Priloge II k spremenjeni Uredbi št. 1164/94 ne določa nobenega roka, v katerem mora Komisija sprejeti sklep. Taka razlaga naj bi izhajala tudi izrecno iz besedila te določbe. Trimesečni rok, na katerega se sklicuje, naj bi se nanašal na sklenitev sporazuma med Komisijo in zadevno državo članico.
- 18 Splošno sodišče je dalje v točki 33 izpodbijane sodbe navedlo, da so – čeprav francoska različica navedenega člena določa, da „[à] l’expiration d’un délai fixé par la Commission, dans le respect de la procédure applicable, en l’absence d’accord et compte tenu des observations éventuelles de l’État membre, la Commission décide, dans un délai de trois mois [[n]a koncu obdobja, ki ga določi Komisija, ta, če ni dosežen sporazum in ob upoštevanju morebitnih pripomb države članice, po ustreznem postopku v treh mesecih odloči]“ – vse jezikovne različice tega člena razen francoske napisane drugače, tako da se besedna zveza „v treh mesecih“ nanaša na neobstoj sporazuma med strankama. Kot pa izhaja zlasti iz sodbe Bacardi (C-253/99, EU:C:2001:490, točka 41 in navedena sodna praksa), je zaradi potrebe po enotni razlagi predpisov Unije izključeno, da bi se določeno besedilo obravnavalo ločeno, temveč se zahteva, da se ta določba v dvomu razlaga in uporablja ob upoštevanju različic v vseh drugih uradnih jezikih.

- 19 V teh okoliščinah naj bi člen H(2) Priloge II k spremenjeni Uredbi št. 1164/94 omogočal zadevni državi članici, da Komisiji po zaslišanju predloži dodatne informacije, in Komisiji, da te informacije upošteva, „Komisija [pa naj bi] odloči[la], le če v treh mesecih ni sporazuma med Komisijo in zadevno državo članico in ob upoštevanju morebitnih pripomb države članice“ (točka 34 izpodbijane sodbe).
- 20 Splošno sodišče je glede trditve Kraljevine Španije – ki je bila navedena na obravnavi v odgovor na vprašanje navedenega sodišča in ki je bila poudarjena v točki 35 izpodbijane sodbe – da soobstajata dva istočasna roka, ki tečeta od zaslišanja, namreč rok, določen v členu H(2) Priloge II k spremenjeni Uredbi št. 1164/94, ki se nanaša na doseg sporazuma z zadevno državo članico, in drugi rok, določen v členu 18(3) Uredbe št. 1386/2002, ki se nanaša na to, da Komisija sprejme sklep, zato da bi se izvedli potrebni finančni popravki, ugotovilo, da je ni mogoče sprejeti.
- 21 V točki 36 navedene sodbe je namreč presodilo, da „člen 18(3) Uredbe št. 1386/2002 določa le, od kdaj začne teči rok za odločitev po členu H(2) Priloge II k [spremenjeni] Uredbi št. 1164/94“, vendar, kot je razvidno iz točke 32 navedene sodbe, navedeni člen ne določa „nobenega roka, v katerem bi morala Komisija sprejeti sklep“.
- 22 Splošno sodišče je tako v točki 37 izpodbijane sodbe ugotovilo, da razlage člena 18(3) Uredbe št. 1386/2002, ki bi pomenila, da ima Komisija le tri mesece za sprejetje spornega sklepa, ni mogoče sprejeti, ker se mora izvedbena uredba, kot je Uredba št. 1386/2002, če je to mogoče, razlagati v skladu z določbami temeljne uredbe.
- 23 Poleg tega je v točki 38 navedene sodbe dodalo, da bi razlaga teh dveh določb, kot jo zatrjuje „Kraljevina Španija, roku, določenem v členu H(2) Priloge II k spremenjeni Uredbi št. 1164/94, odvzela polni učinek, saj bi iz nje izhajalo, da bi morala Komisija, če bi obstajala dva ločena, vendar istočasna roka, sprejeti odločbo na podlagi te določbe v trimesečnem roku, v katerem bi poskušala doseči sporazum z zadevno državo članico“.
- 24 Splošno sodišče je na podlagi tega v točkah od 39 do 41 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je, „ker člen 18(3) Uredbe št. 1386/2002 določa le, od kdaj začne teči [rok za odločitev] po členu H(2) Priloge II k [spremenjeni] Uredbi št. 1164/94“, to da španska, danska, nemška in nizozemska različica člena 18(3) Uredbe št. 1386/2002 določajo trimesečni rok, v katerem Komisija „mora odločiti“ ali „odloči“, med tem ko slovenska različica določa bolj splošno, da „odloči po členu H(2) Priloge II k navedeni uredbi“, in se preostale jezikovne različice te določbe nanašajo na trimesečni rok, v katerem Komisija „lahko“ sprejme odločbo na podlagi člena H(2) Priloge II k navedeni uredbi, v obravnavanem primeru brezpredmetno, zaradi česar je treba prvi tožbeni razlog zavrnil.
- 25 Splošno sodišče je v točkah od 44 do 72 in od 76 do 108 izpodbijane sodbe zavrnila tudi drugi in tretji tožbeni razlog, na katera se je sklicevala Kraljevina Španija.

Predlogi strank pred Sodiščem

- 26 Kraljevina Španija v pritožbi Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi;
  - samo dokončno odloči o sporu in razglasi sporni sklep za ničen ter
  - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 27 Komisija Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo v celoti zavrne in

— Kraljevini Španiji naloži plačilo stroškov.

Pritožba

- 28 Kraljevina Španija v utemeljitev pritožbe navaja dva razloga v zvezi s tem, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, prvič, glede nespoštovanja roka, določenega v členu H(2) Priloge II k spremenjeni Uredbi št. 1164/94, pri sprejetju spornega sklepa in drugič, glede pojma „javno naročilo“ v smislu Direktive 93/38.

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 29 Kraljevina Španija zatrjuje, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je presodilo, da člen H(2) Priloge II k spremenjeni Uredbi št. 1164/94 Komisiji ne določa roka za sprejetje spornega sklepa.
- 30 Po mnenju te države članice je treba, nasprotno, navedeno določbo razumeti tako, da Komisiji nalaga, da mora, če z zadevno državo članico med zaslišanjem, določenim v členu H(1) te priloge, ne sklene sporazuma, v treh mesecih odločiti o zmanjšanju predplačila ali izvedbi finančnih popravkov.
- 31 Samo razlaga, ki jo navaja Kraljevina Španija, naj bi namreč osmišljala upoštevne določbe in jim zagotavljala polni učinek.
- 32 Člen H Priloge II k spremenjeni Uredbi št. 1164/94 naj bi tako v odstavku 2 določal trimesečni rok, ki začne teči „na koncu obdobja, ki ga določi Komisija“, pri čemer naj bi lahko bilo to obdobje le rok iz odstavka 1, prvi pododstavek, zadnji del stavka, tega člena, ki določa, da „Komisija [...] prosi državo članico, naj predloži svoje pripombe v določenem roku“. Ta rok naj bi se iztekel pred zaslišanjem, določenim v odstavku 1 tega člena H in njegov namen naj bi bil omogočiti, da Komisija in zadevna država članica skleneta sporazum. Nasprotno pa naj bi se člen 18(3) Uredbe št. 1386/2002 nanašal na drug trimesečni rok, saj se izrecno sklicuje na člen H(2) Priloge II k spremenjeni Uredbi št. 1164/94, in ta rok naj bi začel teči od zaslišanja, določenega s spremenjeno Uredbo št. 1164/94. Namen teh povezanih določb naj bi bil določitev roka, ob izteku katerega mora Komisija, če med strankama ne pride do sporazuma, sprejeti sklep o finančnem popravku. Če bi bilo treba navedeni člen 18(3) razlagati tako, da določa le, od kdaj začne teči trimesečni rok, ki mora omogočiti strankama, da skleneta sporazum, naj bi bil temu odvzet polni učinek, saj naj bi člen H Priloge II k spremenjeni Uredbi št. 1164/94 jasno določal, kdaj se navedeni rok izteče.
- 33 Če zato Komisija ob izteku trimesečnega roka, računanega od zaslišanja, ni sprejela sklepa o finančnem popravku, naj bi morala ta institucija izvesti plačilo, vsak popravek, izveden, kot v obravnavanem primeru, po izteku navedenega roka, pa naj bi bil nezakonit, saj naj Komisija ne bi več imela pravne podlage, potrebne za uporabo takega ukrepa. Ne bi naj namreč bilo mogoče šteti, da lahko Komisija po prostem preudarku določi, kdaj bo sprejela sklep, ki je zelo pomemben za finančno načrtovanje zadevnih nacionalnih organov.
- 34 Taka razlaga naj bi poleg tega v skladu z načelom pravne varnosti državam članicam omogočala, da v dovolj kratkem in vnaprej določljivem roku izvedo, ali so nastali stroški financirani iz Kohezijskega sklada. Navedeno razlago naj bi poleg tega utemeljevalo to, da je na strani 63 Sporočila (2011) C 332/01 Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu in Računskemu sodišču o zaključnem računu Evropske unije – za proračunsko leto 2010 (UL 2011, C 332, str. 1) v zvezi s kohezijsko politiko navedeno, da „mora Komisija v treh mesecih od datuma uradne obravnave, ki je bila opravljena z državo članico, (v šestih mesecih pri programih za obdobje 2007–2013) sprejeti formalni sklep o finančnem popravku in izdati nalog za izterjavo, da ji država članica povrne zadevni znesek“.

- 35 Poleg tega naj bi Splošno sodišče, s tem ko je obrazložitev v točki 32 izpodbijane sodbe podprlo z napotovanjem na svojo sodbo Grčija/Komisija (EU:T:2008:510) in sklep Sodišča Grčija/Komisija (EU:C:2010:36), napačno razlagalo ti odločbi, saj se, prvič, člen 18(3) Uredbe št. 1386/2002, kot je Sodišče v tem sklepu izrecno poudarilo, za projekt iz zadeve, v kateri sta bili sprejeti ti odločbi, ni uporabil in, drugič, se Sodišče ni izreklo o utemeljenosti pravnega vprašanja, ki ga v tej zadevi postavlja Kraljevina Španija.
- 36 Komisija odgovarja, prvič, da Kraljevina Španija v pritožbi ne pojasnjuje, kako je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko se je sklicevalo na svojo sodbo Grčija/Komisija (EU:T:2008:510) in sklep Sodišča Grčija/Komisija (EU:C:2010:36). Iz analize tega dela pritožbenega razloga naj bi bila razvidna le abstraktna trditev, ki ne zajema sklopa koherentnih pravnih trditev, s katerimi bi se grajala konkretno presoja, ki jo je v zvezi s tem opravilo Splošno sodišče, zaradi česar naj bi bil ta nedopusten.
- 37 Vsekakor naj bi bil navedeni del neutemeljen, saj naj Splošno sodišče, s tem ko je obrazložitev oprlo na razlago spremenjene Uredbe št. 1164/94, ki jo je podalo v navedeni sodbi, in ki naj bi jo Sodišče – sicer implicitno, vendar nujno – potrdilo s sklepom Grčija/Komisija (EU:C:2010:36), v skladu s katero člen H(2) Priloge II k navedeni uredbi Komisiji ne določa nobenega roka za sprejetje sklepa o finančnem popravku, ne bi napačno uporabilo prava.
- 38 Drugič, Komisija meni, da Kraljevina Španija pred Sodiščem v bistvu le ponavlja trditve, ki jih je že zagovarjala na prvi stopnji.
- 39 Natančneje, pritožba naj bi bila nedopustna, ker naj Kraljevina Španija, ob tem ko zatrjuje, da je rok treh mesecev rok, po izteku katerega Komisija ne more več uporabiti finančnih popravkov, ne bi pojasnila kako naj bi bil ta očitek povezan z izpodbijano sodbo, niti katero kršitev naj bi Splošno sodišče v zvezi s tem storilo, zaradi česar naj bi bil navedeni očitek navaden predlog za ponovni preizkus tožbe, vložene na prvi stopnji.
- 40 Poleg tega naj bi bil ta del pritožbenega razloga v vsakem primeru neutemeljen. Najprej, tudi če se predpostavi, da spremenjena Uredba št. 1164/94 določa trimesečni rok, naj njegova prekoračitev za Komisijo ne bi mogla pomeniti nobene nezmožnosti ukrepanja. Ker je namreč cilj navedene uredbe zagotoviti, da so države članice nacionalne izdatke izvedle v skladu s pravili prava Unije, naj bi bilo mogoče taki rok šteti le za okvirni rok, razen da se posega v interese države članice, kar pa naj Kraljevina Španija v obravnavanem primeru ne bi dokazala. Dalje, ob upoštevanju tega, da je Kraljevina Španija v obravnavanem primeru Komisiji po zaslišanju 23. junija 2010 23. julija 2010 posredovala dodatna pojasnila, naj bi bilo treba obdobje 6 mesecev in 16 dni med zadnjemavedenim datumom in sprejetjem spornega sklepa šteti za povsem razumno. Nazadnje, razlaga, ki jo navaja Kraljevina Španija, naj ne bi bila le neutemeljena, temveč tudi nelogična in protislovna. Splošno sodišče naj bi namreč pravilno presodilo, da se trimesečni rok, določen v členu H(2) Priloge II k spremenjeni Uredbi št. 1164/94, nanaša le na sklenitev morebitnega sporazuma med Komisijo in zadevno državo članico in da člena 18(3) Uredbe št. 1386/2002 ni mogoče razlagati tako, da Komisiji določa trimesečni rok za odločitev o finančnem popravku.

Presoja Sodišča

– Dopustnost

- 41 V zvezi z dopustnostjo prvega pritožbenega razloga je treba zavrnilo ugovore nedopustnosti, ki jih je navedla Komisija.

- 42 Opozoriti je treba, da je v skladu s členom 256 PDEU in členom 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije pritožba omejena na pravna vprašanja in mora temeljiti na nepristojnosti Splošnega sodišča, na kršitvi postopka pred tem sodiščem, ki škoduje interesom pritožnika, ali na kršitvi zakonodaje Unije s strani Splošnega sodišča (glej v tem smislu sodbo Komisija/Brazzelli Lualdi in drugi, C-136/92 P, EU:C:1994:211, točka 47).
- 43 Poleg tega iz člena 256 PDEU, člena 58, prvi pododstavek, Statuta Sodišča in členov 168(1)(d) in 169(2) Poslovnika Sodišča izhaja, da je treba v pritožbi natančno navesti grajane dele sodbe, katerih razveljavitev se predlaga, in pravne trditve, ki ta predlog specifično utemeljujejo (glej zlasti sodbe Bergaderm in Goupil/Komisija, C-352/98 P, EU:C:2000:361, točka 34; Interporc/Komisija, C-41/00 P, EU:C:2003:125, točka 15, in Reynolds Tobacco in drugi/Komisija, C-131/03 P, EU:C:2006:541, točka 49).
- 44 Zahtev glede obrazložitve, ki izhajajo iz teh določb, tako ne izpolnjuje pritožba, v kateri so samo ponovljeni ali dobesedno navedeni razlogi in trditve, ki so bili predloženi Splošnemu sodišču, skupaj s tistimi, ki so temeljili na dejstvih, ki jih je to sodišče izrecno zavrnilo (glej zlasti sodbo Interporc/Komisija, EU:C:2003:125, točka 16). Taka pritožba namreč dejansko pomeni predlog za ponovni preizkus tožbe, vložene pri Splošnem sodišču, za kar pa Sodišče ni pristojno (glej zlasti sodbo Reynolds Tobacco in drugi/Komisija, EU:C:2006:541, točka 50).
- 45 Kadar pa pritožnik izpodbija razlago Splošnega sodišča ali to, kako je to uporabilo pravo Unije, se pravna vprašanja, obravnavana na prvi stopnji, lahko ponovno obravnavajo v pritožbi (sodba Salzgitter/Komisija, C-210/98 P, EU:C:2000:397, točka 43). Če namreč pritožnik pritožbe v tem smislu ne bi mogel utemeljiti z razlogi in trditvami, ki jih je že navedel pred Splošnim sodiščem, bi pritožbeni postopek deloma izgubil smisel (sodba Interporc/Komisija, EU:C:2003:125, točka 17).
- 46 Vendar prvi pritožbeni razlog te zahteve izpolnjuje.
- 47 Kraljevina Španija namreč v obravnavanem primeru v bistvu zatrjuje, da je Splošno sodišče, s tem ko je presodilo, da člen H(2) Priloge II k spremenjeni Uredbi št. 1164/94 Komisiji ne določa roka za sprejetje sklepa o finančnem popravku, kršilo pravo Unije.
- 48 Kraljevina Španija v teh okoliščinah izpodbija odgovor, ki ga je Splošno sodišče v izpodbijani sodbi izrecno podalo na pravno vprašanje, ki je lahko predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe, pri čemer se nikakor ne omejuje na ponavljanje trditve, ki jih je že navedla pred Splošnim sodiščem in na zahtevo ponovnega preizkusa utemeljenosti prvotnega predloga.
- 49 Pritožnik namreč lahko vložijo pritožbo, v kateri se pred Sodiščem sklicuje na razloge, ki izhajajo iz izpodbijane sodbe in s katerimi izpodbija njeno utemeljenost (sodba Stadtwerke Schwäbisch Hall in drugi/Komisija, C-176/06 P, EU:C:2007:730, točka 17).
- 50 Poleg tega in nasprotno od trditev Komisije Kraljevina Španija jasno navaja pravne trditve na katere se v zvezi s tem opira.
- 51 Iz tega izhaja, da je prvi pritožbeni razlog Kraljevine Španije dopusten.

– Utemeljenost

- 52 V zvezi s presojo utemeljenosti prvega pritožbenega razloga je treba ugotoviti, da se, kot je poudarilo Splošno sodišče v točki 33 izpodbijane sodbe, jezikovne različice člena H(2) Priloge II k spremenjeni Uredbi št. 1164/94 razlikujejo.

- 53 Iz francoske različice tega člena, v skladu s katero Komisija, če med strankama ne pride do sporazuma, odloči „v treh mesecih“, namreč izhaja, da se trimesečni rok, ki je v njej določen, nanaša na sprejetje sklepa o finančnih popravkih.
- 54 Nasprotno pa se v preostalih jezikovnih različicah navedenega člena ta trimesečni rok nanaša na neobstoj sporazuma med strankama.
- 55 Iz ustaljene sodne prakse pa izhaja, da je treba zaradi zagotovitve enotne razlage in uporabe istega besedila, katerega različica v jeziku Evropske unije se razlikuje od različic v preostalih jezikih, zadevno določbo razlagati glede na okvir in namen predpisa, katerega del je (glej zlasti sodbo DR in TV2 Danmark, C-510/10, EU:C:2012:244, točka 45 in navedena sodna praksa).
- 56 V zvezi s tem je treba glede okvira, v katerega spada člen H(2) Priloge II k spremenjeni Uredbi št. 1164/94 poudariti, da je bil Kohezijski sklad v skladu s členom 130d, drugi odstavek, ES ustanovljen z Uredbo št. 1164/94 v prvotni različici.
- 57 Člen H(2) Priloge II k tej uredbi v prvotni različici določa le, da lahko Komisija zmanjša, opusti ali ukine pomoč za zadevni ukrep v primeru nepravilnosti ali če kateri od pogojev iz odločbe o dodelitvi pomoči ni izpolnjen, ne da bi bilo izvajanje te pristojnosti omejeno z rokom.
- 58 Kot je bilo navedeno v točki 3 te sodbe, je bila navedena uredba med drugim spremenjena z Uredbo št. 1265/1999, ki je nadomestila besedilo tega člena H Priloge II z besedilom, navedenim v točki 5 te sodbe, katerega odstavek 2, prvi pododstavek, je predmet tega spora. Ta sprememba je bila izvedena na podlagi člena 16(1) Uredbe št. 1164/94 v prvotni različici, v skladu s katerim Svet Evropske unije pred koncem leta 1999 na predlog Komisije po postopku iz člena 130d ES ponovno preuči to uredbu.
- 59 Iz preambule Uredbe št. 1265/1999 in zlasti iz uvodnih izjav 1, 2, 4 in 5 te uredbe je razvidno, da je bila Priloga II spremenjena zaradi povečanja učinkovitosti Kohezijskega sklada in poenostavitve sistema finančnega poslovanja, pri čemer pa naj bi se izboljšalo preverjanje, da so izdatki dejansko nastali, ter izboljšalo in sistematiziralo sodelovanje med Komisijo in zadevno državo članico pri preverjanju projektov.
- 60 Tako spremenjena Uredba št. 1164/94 se je uporabljala v obdobju od leta 2000 do leta 2006. Na eni strani sta uredbi št. 1264/1999 in št. 1265/1999, s katerima je bila spremenjena Uredba št. 1164/94 v prvotni različici, začeli veljati 1. januarja 2000, na drugi strani pa je je bilo treba v skladu s členom 1, točka 11, Uredbe št. 1264/1999 Uredbo št. 1164/94, kakor je bila spremenjena leta 1999, ponovno preučiti najpozneje do 31. decembra 2006.
- 61 Komisija je sprejela Uredbo št. 1386/2002, da bi določila podrobna pravila za izvajanja spremenjene Uredbe št. 1164/94. Uredba št. 1386/2002 je na podlagi svojega člena 23 začela veljati 7. avgusta 2002 in se v skladu s svojim členom 1 uporablja za projekte, ki so bili prvič odobreni po 1. januarju 2000.
- 62 Iz člena 18(3) Uredbe št. 1386/2002, ki se izrecno nanaša na člen H(2) Priloge II k spremenjeni Uredbi št. 1164/94, izhaja, da ima Komisija v skladu s tem členom H(2) na voljo trimesečni rok, v katerem lahko odloči o finančnih popravkih, pri čemer ta rok začne teči z dnem zaslišanja.
- 63 Vse jezikovne različice člena 18(3) Uredbe št. 1386/2002 se glede tega ujemajo.
- 64 V istem obdobju, kot je tisto iz točke 60 te sodbe, je Uredba Sveta (ES) št. 1260/1999 z dne 21. junija 1999 o splošnih določbah o Strukturnih skladih (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 14, zvezek 1, str. 31), ki se je v skladu s svojim členom 2 uporabljala za Evropski sklad za regionalni razvoj, Evropski socialni sklad, Usmerjevalni oddelek Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada in Finančni instrument za usmerjanje ribištva, v svojem členu 39(3) določala, da „[lahko na] koncu obdobja, ki ga določi Komisija, [...] ta, če ni dosežen dogovor in država članica ne

opravi popravkov in ob upoštevanju pripomb države članice, v treh mesecih odloči“, zmanjša plačilo na račun ali izvede potrebne finančne popravke s preklicem celotnega ali delnega prispevka skladov za zadevno pomoč.

- 65 Kar zadeva besedilo navedene določbe, v različnih jezikovnih različicah ni razlik, ki bi bile primerljive s tistimi, ki so opisane v točkah 53 in 54 te sodbe.
- 66 Podobno kot člen 18(3) Uredbe št. 1386/2002, člen 5(3) Uredbe Komisije (ES) št. 448/2001 z dne 2. marca 2001 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1260/1999 glede postopkov izvajanja finančnih popravkov pri pomoči iz Strukturnih skladov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 14, zvezek 1, str. 155) določa, da kadar država članica ugovarja ugotovitvam Komisije in poteka zaslišanje po drugem pododstavku člena 39(2), drugi pododstavek, Uredbe (ES) št. 1260/1999 „začne trimesečni rok, v katerem lahko Komisija odloči po členu 39(3) te uredbe, teči na dan začetka zaslišanja“.
- 67 Glede pravnega vprašanja, ki je predmet tega spora, se tudi besedilo te določbe v različnih jezikovnih različicah te uredbe ne razlikuje.
- 68 Uredba št. 1260/1999 je bila razveljavljena z Uredbo Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu (UL L 210, str. 25), ki se v skladu s svojim členom 1(1) uporabi za navedene sklade, brez poseganja v posebne določbe iz uredb, ki urejajo vsakega od teh skladov.
- 69 Finančni popravki, ki jih lahko sprejme Komisija, so od takrat del skupnih pravil za te tri sklade, in so določeni v členih od 99 do 102 te uredbe.
- 70 Člen 100 Uredbe št. 1083/2006, naslovljen „Postopek“, v odstavku 5 določa, da „[č]e do dogovora ne pride, Komisija sprejme odločitev o finančnem popravku v roku šestih mesecev od datuma zaslišanja, in pri tem upošteva vse informacije in ugotovitve, ki so ji bile predložene med postopkom[;] [č]e do zaslišanja ne pride, začne šestmesečni rok teči [dva meseca] na datum vabila [po datumu vabila], ki ga je poslala Komisija.“
- 71 V zvezi s tem je treba pojasniti, prvič, da je, kar zadeva vprašanje, o katerem se stranki v tem sporu ne strinjata, besedilo navedenega odstavka 5 člena 100 v vseh jezikovnih različicah Uredbe št. 1083/2006 enako in, drugič, da Uredba Sveta (ES) št. 1084/2006 z dne 11. julija 2006 o ustanovitvi Kohezijskega sklada in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1164/94 (UL L 210, str. 79) ne vsebuje nobene določbe glede postopka pri finančnih popravkih, kot je tudi ne vsebuje Uredba Komisije (ES) št. 1828/2006 z dne 8. decembra 2006 o pravilih za izvajanje Uredbe št. 1083/2006 ter Uredbe (ES) št. 1080/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem skladu za regionalni razvoj (UL L 371, str. 1).
- 72 Enako velja za Uredbo (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L 347, str. 320). V svojem členu 145(6) namreč določa, da „Komisija z izvedbenimi akti sprejme odločitev o izvedbi finančnih popravkov v šestih mesecih od datuma zaslišanja ali od datuma prejema dodatnih informacij, kadar se država članica strinja, da predloži take dodatne informacije po zaslišanju[;] Komisija upošteva vse informacije in pripombe, predložene med postopkom[;] [č]e zaslišanje ni izvedeno, začne šestmesečni rok teči dva meseca po datumu vabila na zaslišanje, ki ga je poslala Komisija“.
- 73 Vsebina te določbe je v jezikovnih različicah Uredbe št. 1303/2013 primerljiva.

- 74 Poleg tega Uredba (EU) št. 1300/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o Kohezijskem skladu in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1084/2006 (UL L 347, str. 281) ne ureja postopka, ki se uporabi pri finančnih popravkih. Enako velja za osnutek delegirane uredbe Komisije (EU) o dopolnitvi Uredbe št. 1303/2013, ki je bil Evropskemu parlamentu poslan 3. marca 2014.
- 75 Iz zgoraj navedenega izhaja, da le ureditev, ki se je uporabljala v začetnem obdobju, od leta 1994 do leta 1999, ni določala roka za to, da Komisija sprejme sklep o finančnem popravku.
- 76 Nasprotno pa je treba ugotoviti, da od leta 2000 tako Uredba št. 1260/1999, kot tudi uredbi št. 1083/2006 in št. 1303/2013, ki sta začeli veljati 1. januarja 2007 in 1. januarja 2014, ter razne izvedbene uredbe navedenih uredb, ki jih je sprejela Komisija, tak rok določajo.
- 77 Ker se člen H(2) Priloge II k spremenjeni Uredbi št. 1164/94, ki velja od 1. januarja 2000, v jezikovnih različicah te uredbe razlikuje, je treba namreč njegov natančen pomen določiti glede na okvir te določbe, torej v obravnavanem primeru glede na primerljive uredbe na področju upravljanja skladov Unije.
- 78 Izkaže pa se, da vse uredbe, ki se na tem področju uporabijo od leta 2000, utemeljujejo trditev Kraljevine Španije, da mora Komisija sprejeti sklep o finančnem popravku ob upoštevanju določenega roka, katerega izračun se lahko sicer spreminja glede na veljavno ureditev, vendar je njegov obstoj zakonodajalec Unije nedvoumno predvidel.
- 79 To, da se Uredba št. 1260/1999 za Kohezijski sklad ne uporabi kot taka, pri tem ni ovira za tako razlago, saj sta besedilo člena 39(3) navedene uredbe in besedilo člena H(2) Priloge II k spremenjeni Uredbi št. 1164/94, skoraj enaki in se ne zdi upravičeno, da bi se v drugi uredbi rok nanašal na neobstoj sporazuma med strankama, čeprav se ta rok v prvi uredbi nanaša na to, da Komisija sprejme sklep.
- 80 Taka razlaga je toliko bolj upravičena, ker vse poznejše uredbe, tako Sveta kot Komisije, potrjujejo, da mora Komisija, kadar sprejme sklep o finančnem popravku, spoštovati določen rok.
- 81 Treba je dodati, da – natančneje v zvezi z Uredbo št. 1386/2002, katere predmet je določitev podrobnih pravil za izvajanje spremenjene Uredbe št. 1164/94, katere del je določba, ki je predmet tega spora – stališča, ki ga zagovarja Komisija in ki ga je Splošno sodišče obravnavalo v točkah 36 in 39 izpodbijane sodbe, v skladu s katerim je člen 18 Uredbe št. 1386/2002 omejen na določanje, od kdaj začne teči rok za odločitev po členu H(2) Priloge II k spremenjeni Uredbi št. 1164/94, ni mogoče sprejeti, saj zakonodajalec Unije ne bi mogel določiti začetka teka roka za odločitev iz navedenega člena H, če takega roka ne bi bilo.
- 82 Zato je treba šteti, da mora Komisija od leta 2000 spoštovati zakonski rok za sprejetje sklepa o finančnih popravkih.
- 83 Ta ugotovitev, do katere je prišlo na podlagi sistematične razlage upoštevnihih uredb Sveta in Komisije, je poleg tega potrjena z besedilom odlomka s strani 63 Sporočila (2011) C 332/01 same Komisije, na katerega se je Kraljevina Španija sklicevala v utemeljitev pritožbe, kot je to razvidno iz točke 34 te sodbe.
- 84 Navedena ugotovitev je tudi v skladu s ciljem, določenim v členu 161, prvi odstavek, ES, ki je postal člen 177 PDEU, v skladu s katerim zakonodajalec Unije določi „splošna pravila, ki se uporabljajo za sklade“, pri čemer je nujna posledica tega pristopa uskladitev pravil, ki se pri tem uporabijo. Tak pristop je še toliko verjetnejši glede postopkovnih pravil. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da so bila od leta 2007 zlasti postopkovna pravila v okviru uredbe Sveta o splošnih določbah dejansko poenotena za vse sklade Unije. Postopkovna pravila, ki jih določa, pa v celoti potrjujejo razlago, da je sprejetje sklepa o finančnih popravkih omejeno z rokom, ki ga je vnaprej določil zakonodajalec.

- 85 Poleg tega ta razlaga ne vpliva na skladnost in učinkovitost postopka finančnih popravkov, določenega v pravu Unije, saj rok, ki ga je določil zakonodajalec, Komisiji za sprejetje sklepa pušča dovolj časa, pri čemer pravilno upošteva to, da se usklajuje z zadevno državo članico.
- 86 Nasprotno, kot je razvidno iz uvodne izjave 5 Uredbe št. 1265/1999, postopek, ki ga je za finančne popravke uvedel zakonodajalec Unije, temelji na sodelovanju med zadevno državo članico in Komisijo, ki mora temeljiti na ravnovesju med pravicami in obveznostmi strank. V teh okoliščinah pa bi bilo to, da bi morala država članica v navedenem postopku spoštovati neke določene roke, za Komisijo pa to ne bi veljalo, v nasprotju s to zahtevo po ravnovesju med pravicami in dolžnostmi strank.
- 87 Iz ustaljene sodne prakse namreč izhaja, da načelo lojalnega sodelovanja ne nalaga samo državam članicam, naj sprejmejo vse ustrezne ukrepe za zagotovitev dosega in učinkovitosti prava Unije, temveč nalaga tudi institucijam Unije vzajemne naloge lojalnega sodelovanja z državami članicami (glej v tem smislu sklep Zwartveld in drugi, C-2/88 IMM, EU:C:1990:315, točka 10).
- 88 Poleg tega, kar se v obravnavanem primeru nanaša na odločbe s pomembnimi posledicami za proračun, je v interesu zadevne države članice in Komisije, da je konec postopka finančnih popravkov predvidljiv, za kar je potrebna vnaprejšnja določitev roka za sprejetje končnega sklepa. Poudariti je treba tudi, da prekoračitev roka, določenega za sprejetje sklepa o finančnem popravku, ni združljiva s splošnim načelom dobrega upravljanja.
- 89 Ob upoštevanju vseh zgoraj navedenih preudarkov je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče, s tem ko je v točkah 32 in 36 izpodbijane sodbe presodilo, da člen H(2) Priloge II k spremenjeni Uredbi št. 1164/94 ne določa nobenega roka, v katerem mora Komisija sprejeti sklep o finančnem popravku, ker naj bi se trimesečni rok, na katerega napotuje ta določba, nanašal na sklenitev sporazuma med Komisijo in zadevno državo članico, napačno uporabilo pravo.
- 90 Iz tega izhaja, da je prvi pritožbeni razlog utemeljen in da je treba izpodbijano sodbo razveljaviti, ne da bi bilo treba preučiti drugi pritožbeni razlog.

Tožba na prvi stopnji

- 91 V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča, Sodišče razveljavi odločitev Splošnega sodišča, če je pritožba utemeljena. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko samo dokončno odloči o zadevi.
- 92 Sodišče v obravnavanem primeru razpolaga s potrebnimi elementi, da dokončno odloči o tožbi za razglasitev ničnosti sporna sklepa, ki jo je Kraljevina Španija vložila pri Splošnem sodišču.
- 93 Kot je razvidno iz točk od 56 do 89 te sodbe, mora Komisija od leta 2000 pri sprejetju sklepa o finančnih popravkih spoštovati nek rok.
- 94 Dolžina roka je različna glede na ureditev, ki se uporabi.
- 95 Tako je bil na podlagi povezanih določb člena H(2) Priloge II k spremenjeni Uredbi št. 1164/94 in člena 18(3) Uredbe št. 1386/2002 rok, do izteka katerega bi morala Komisija sprejeti sklep o finančnem popravku, tri mesece od zaslišanja.
- 96 V skladu s členom 100(5) Uredbe št. 1083/2006 Komisija sprejme odločitev o finančnem popravku v roku šestih mesecev od datuma zaslišanja in če do zaslišanja ne pride, začne šestmesečni rok teči dva meseca od datuma vabila, ki ga je poslala Komisija.

- 97 V skladu s členom 145(6) Uredbe št. 1303/2013 Komisija sprejme odločitev v šestih mesecih od datuma zaslišanja ali od datuma prejema dodatnih informacij, kadar se država članica strinja, da predloži take dodatne informacije po zaslišanju. Če zaslihanje ni izvedeno, začne šestmesečni rok teči dva meseca po datumu vabila na zaslihanje, ki ga je poslala Komisija.
- 98 V zvezi s tem je treba pojasniti, da čeprav je Uredba št. 1265/1999, s katero je bila spremenjena Uredba št. 1164/94, začela veljati 1. januarja 2000, iz člena 108, drugi odstavek, Uredbe št. 1083/2006 izhaja, da se člen 100 te uredbe uporablja od 1. januarja 2007 in to tudi za programe pred obdobjem 2007–2013. To je tudi v skladu z načelom, da se postopkovna pravila začnejo uporabljati takoj ko začnejo veljati.
- 99 Člen 145 Uredbe št. 1303/2013 pa se v skladu s členom 154, drugi odstavek, te uredbe uporablja od 1. januarja 2014.
- 100 V obravnavanem primeru je zaslihanje potekalo 23. junija 2010, Komisija pa je sporni sklep sprejela šele 18. februarja 2011.
- 101 V teh okoliščinah se izkaže, da Komisija v obravnavanem primeru ni spoštovala šestmesečnega roka, določenega v členu 100(5) Uredbe št. 1083/2006.
- 102 Nasprotno od trditev Komisije je to, da upoštevana ureditev izrecno ne določa, da Komisija v primeru nespoštovanja roka, določenega za sprejetje sklepa o finančnem popravku, takega sklepa ne more več sprejeti, brezpredmetno, saj zadostuje sama določitev roka, v katerem mora biti sprejet tak sklep.
- 103 Poleg tega je nespoštovanje postopkovnih pravil v zvezi s sprejetjem akta, ki posega v položaj, bistvena kršitev postopka (glej v tem smislu sodbo Združeno kraljestvo/Svet, 68/86, EU:C:1988:85, točki 48 in 49), ki jo sodišče Unije lahko preuči tudi po uradni dolžnosti (glej v tem smislu sodbi Komisija/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, točka 51, in Komisija/Solvay, C-287/95 P in C-288/95 P, EU:C:2000:189, točka 55). To, da pa Komisija spornega sklepa ni sprejela v roku, ki ga je določil zakonodajalec Unije, pomeni bistveno kršitev postopka.
- 104 Sporni sklep zato ni bil veljavno sprejet, zaradi česar ga je treba razglasiti za ničnega.

Stroški

- 105 V skladu s členom 184(2) Poslovnika, če je pritožba utemeljena in Sodišče samo dokončno odloči v sporu, odloči o stroških Sodišče.
- 106 Člen 138(1) Poslovnika, ki se uporablja za pritožbeni postopek na podlagi člena 184(1) Poslovnika, določa, da se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker je Kraljevina Španija s pritožbo uspela in je bilo tožbi, vloženi pri Splošnem sodišču, ugodeno, je treba, kot je to predlagala Kraljevina Španija, Komisiji naložiti, naj poleg svojih stroškov nosi stroške te države članice, nastale na prvi stopnji in v okviru pritožbe.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. **Sodba Splošnega sodišča Evropske unije Španija/Komisija (T-235/11, EU:T:2013:49) se razveljavi.**
2. **Sklep Komisije C(2011) 1023 final z dne 18. februarja 2011 o zmanjšanju pomoči iz Kohezijskega sklada za faze projektov: „Dobava in montaža tirne opreme na progi za visoke hitrosti Madrid–Zaragoza–Barcelona–francoska meja; odsek Madrid–Lleida“ (CCI 1999.ES.16.C.PT.001); „Železniška proga za visoke hitrosti Madrid–Barcelona; odsek Lleida–Martorell (ploščad, prva faza)“ (CCI 2000.ES.16.C.PT.001), „Proga za visoke hitrosti**

Madrid–Zaragoza–Barcelona–francoska meja; železniški dostop do nove postaje v Zaragozi“ (CCI 2000.ES.16.C.PT.003), „Proga za visoke hitrosti Madrid–Barcelona–francoska meja; odsek Lleida–Martorell; pododsek X-A (Olérdola Avinyonet del Penedés)“ (CCI 2001.ES.16.C.PT.007) in „Nov hitri železniški dostop do Levanta; pododsek La Gineta–Albacete (ploščad)“ (CCI 2004.ES.16.C.PT.014) se razglasi za ničn.

3. **Evropska komisija nosi stroške Kraljevine Španije in lastne stroške, ki so nastali v postopku na prvi stopnji in v okviru te pritožbe.**

Podpisi